

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1005/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΒΕΡΟΙΑΣ

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 238/ΤΜ/2024)

(ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή [] Πρωτοδίκη, που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Βέροιας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Οκτωβρίου 2025, με τη σύμπραξη της Γραμματέως [] για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Του Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και το διακριτικό τίτλο «ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής επί της οδού Χ. Σαμπάν – Σ. Χουρί αριθ. 3 (3^{ος} όροφος), νομίμως εκπροσωπούμενου, με Α.Φ.Μ. 999538617 Δ.Ο.Υ. Αμαρουσίου και αριθ. Γ.Ε.ΜΗ. 161712601000, το οποίο παραστάθηκε στο ακροατήριό κατά τη συζήτηση της υπόθεσης διά της πληρεξουσίας του δικηγόρου [] (Α.Μ. Δ.Σ. [], η οποία είχε πληρεξουσιότητα να το εκπροσωπήσει, σύμφωνα με την από 02.09.2024 έγγραφη ιδιωτική πληρεξουσιότητα με την οποία δίνεται ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα από το ενάγον στην ως άνω πληρεξούσια δικηγόρο να παραστεί και να το εκπροσωπήσει στην παρούσα δίκη, ενώ κατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ, καθώς και το με αριθμό Β34938/26.09.2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου [] και η οποία δεν παραστάθηκε κατά την (τυπική) συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριό.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της εδρεύουσας στην [] επί της οδού [] αριθ. [] ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία [] νομίμως εκπροσωπούμενης, με Α.Φ.Μ. [] Δ.Ο.Υ. [] και αριθ. Γ.Ε.ΜΗ. [] η οποία έχει τη διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας του κέντρου διασκέδασης με το διακριτικό τίτλο [] που λειτουργεί στην ίδια ως άνω διεύθυνση, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριό κατά τη συζήτηση της υπόθεσης διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου [] (Α.Μ. Δ.Σ. []), η οποία είχε πληρεξουσιότητα να την εκπροσωπήσει, σύμφωνα με

την από 30.09.2024 έγγραφη ιδιωτική πληρεξουσιότητα με την οποία δίνεται ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα από την εναγόμενη στην ως άνω πληρεξούσια δικηγόρο να παραστεί και να την εκπροσωπήσει στην παρούσα δίκη, ενώ κατέθεσε νόμιμα και εμπρόθεσμα προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ, καθώς και το με αριθμό Β34397/30.09.2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου και η οποία δεν παραστάθηκε κατά την (τυπική) συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο.

Το ενάγον ζητεί να γίνει δεκτή η από 10.04.2024 αγωγή του κατά της εναγομένης, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 238/ΤΜ/2024, για την τυπική συζήτηση της υποθέσεως δε ορίστηκε δικάσιμος, δυνάμει της από 23.10.2024 πράξης ορισμού δικαστή και συζήτησης αγωγής της Προέδρου Πρωτοδικών η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους με τις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσαν και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993, οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς τα οπτικοακουστικά έργα ...». Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του νόμου αυτού εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 στην παράγραφο 1 ορίζει τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) την εγγραφή και την άμεση ή έμμεση προσωρινή ή μόνιμη

αναπαραγωγή των έργων τους με οποιοδήποτε μέσο και μορφή εν όλων ή εν μέρει ..., στ) τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους, ζ) τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρου, η) την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης...». Περαιτέρω, στην παράγραφο 2 του ίδιου ως άνω άρθρου 3 προβλέπονται τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει προσιτό το έργο σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου, βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Το δικαίωμα δημόσιας εκτέλεσης είναι ένα κλασικό περιουσιακής φύσεως δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, που έχει την έννοια ότι αν γίνει δημόσια εκτέλεση του έργου χωρίς την άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου του, υπάρχει προσβολή του σχετικού δικαιώματος. Περαιτέρω, με το Ν. 4481/2017, ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν. 2121/1993 και με τον οποίο ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη η Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Φεβρουαρίου 2014, για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L.84/72 20.03.2014), η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Το άρθρο 2 ορίζει ότι: «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στο νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια», ενώ το άρθρο 3 ορίζει ότι «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω

μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα ή αμφότερα από τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39». Επιπλέον το άρθρο 6 ορίζει ότι: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής της περίπτωσης α' του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενο προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο Ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη

δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, του υπολογισμού της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Περαιτέρω, το άρθρο 7 ορίζει: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές αξιώσεις ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχου, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας του έργου και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μην θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στο νόμο,

και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Επιπλέον, το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζει ότι: «1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίας εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος – μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχής σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικά διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης.». Στο άρθρο 23 προβλέπεται ότι «2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι. αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε

άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι.» (ΜΠρΑθ 777/2018 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 1 και 2 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου, υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (ΜΠρΑθ 51/2013 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Με τη βάση αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, για ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή συμπεριφορά (ΑΠ 1030/2010, ΑΠ 872/2009 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδειά του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής, όπως συναίνεσης του δημιουργού, συμβατικός περιορισμός κλπ (ΕφΑθ 6234/2007 ΕλλΔνη 2008.589, ΕφΘεσ 1286/2007 ΕπισκΕμπΔ 2008.525, ΜονΠρΠειρ 4364/2013 αδημ., ΜονΠρΑθ 2065/2013 αδημ.). Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμού της πλήρους αποζημίωσης, καθορίζεται, με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' του Ν. 2121/1993, ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΜονΠρΑθ 51/2013 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, ειδικώς όσον αφορά την αξίωση για χρηματική ικανοποίηση, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 932 ΑΚ παρέχει στο δικαστήριο τη δυναμική

ευχέρεια, ύστερα από εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών τα οποία οι διάδικοι θέτουν υπόψη του (όπως του βαθμού του πταίσματος, του είδους της προσβολής, της περιουσιακής και κοινωνικής καταστάσεως των μερών κλπ) και με βάση τους κανόνες της κοινής πείρας και λογικής, να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση εάν κρίνει ότι επήλθε σε εκείνον που έχει αδικηθεί ηθική βλάβη, το ποσό αυτής που θεωρεί εύλογο. Συνεπώς, δεχόμενο το δικαστήριο ως αποδεδειγμένα τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στην αγωγή, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 του άρθρου 271 ΚΠολΔ, δεν θα επιδικάσει άνευ άλλου όλο το ποσό που ζητείται ως χρηματική ικανοποίηση, αλλά θα εξετάσει, κατά τα ανωτέρω, αν αυτό είναι εύλογο, δηλαδή το τεκμήριο της ερημοδικίας δεν εκτείνεται και στην ύπαρξη της ηθικής βλάβης και το ύψος της χρηματικής ικανοποίησης (ΜονΠρΑθ 5398/2014 σε ΤΝΠ ΔΣΑ). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, κατά την οποία, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, προκύπτει ότι δικαιούχος αποζημίωσης είναι το πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, που προσβλήθηκε από την αδικοπραξία άμεσα στα δικαιώματα, έννομα αγαθά ή προστατευόμενα συμφέροντά του. Συνεπώς, δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση της ηθικής βλάβης και νομικό πρόσωπο, εάν με την αδικοπραξία προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη και, γενικά, το εμπορικό του μέλλον (ΑΠ 1048/2020, ΑΠ 932/2019, ΑΠ193/2018, ΕφΠειρ 327/2022 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από δε τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 111 παρ. 2, 118 παρ. 4, 216 ΚΠολΔ, 297, 298, 914 και 932 ΑΚ προκύπτει ότι στην αγωγή για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από αδικοπραξία απαιτείται, για την πληρότητα του δικογράφου, να αναφέρονται τα περιστατικά εκείνα που συνιστούν την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του εναγομένου, να προσδιορίζεται η ζημία, περιουσιακή ή μη (ηθική βλάβη) και να αναφέρεται η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της πράξης ή παράλειψής του και της περιουσιακής ζημίας ή της ηθικής βλάβης, που κρίνεται κατά τις διατάξεις των άρθρων 297 και 298 ΑΚ και η οποία υφίσταται, όταν η υπαίτια συμπεριφορά ήταν ικανή με βάση αντικειμενικά κριτήρια, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα, το οποίο και επέφερε πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 1406/2021, ΑΠ 935/2020, ΑΠ 1110/2020, ΑΠ 803/2019, ΕφΑθ 3414/2021, ΕφΠειρ 9/2021 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Όταν αφορά στα νομικά πρόσωπα, η αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης καθιερύεται πρωτογενώς υπέρ αυτών, εφόσον με την τελούμενη σε βάρος τους αδικοπραξία προσβάλλεται η εμπορική φήμη, η πίστη, η επιχειρηματική

δραστηριότητα και το μέλλον αυτών, χωρίς να απαιτείται, κατ' αρχήν, για το ορισμένο του σχετικού αιτήματος της αγωγής η εξειδίκευση της προσβαλλόμενης ηθικής βλάβης, διότι είναι φανερό ότι αυτή αναφέρεται στην πίστη, το κύρος, τη φήμη κλπ του νομικού προσώπου. Πλην όμως, στις περιπτώσεις αυτές, δεδομένου ότι επί νομικών προσώπων η ηθική βλάβη δεν ανάγεται σε ενδιάθετο συναίσθημα, αναγόμενο στον εσωτερικό κόσμο και κρινόμενο με τα δεδομένα της ανθρώπινης λογικής χωρίς αποδείξεις, όπως συμβαίνει στα φυσικά πρόσωπα, αλλά σε συγκεκριμένη, έχουσα υλική υπόσταση, βλάβη, για το ορισμένο της σχετικής αγωγής απαιτείται το ενάγων νομικό πρόσωπο να επικαλείται και αν αποδεικνύει, με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο, τη συγκεκριμένη αυτή βλάβη που έχει υλική υπόσταση, άλλως η αγωγή είναι αόριστη (ΟΛΑΠ 8/2008, ΑΠ 876/2022, ΑΠ 1048/2020, ΑΠ 932/2019, ΑΠ 730/2015, ΑΠ 384/2011, ΕφΑθ 400/2022, ΕφΑθ 4636/2021, ΕφΠειρ 32/2021, ΕφΑθ 6645/2019 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΕφΑθ 1211/2022, ΜονΕφΑθ 66/2022 σε ΤΝΠ Qualex, Γεωργιάδης Απ. σε Γεωργιάδη/Σταθόπουλο, τ. IV, άρθρο 932, σελ. 817 αρ. 13, Γεωργιάδης Γ. σε ΣΕΑΚ, τ. I, άρθρο 932, σελ. 1903, αρ. 22, Πατεράκης Στ. Η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, σελ. 292). Συνεπώς, προκειμένου να κριθεί εάν και κατά πόσον επήλθε, συνεπεία της αδικοπραξίας προσβολή της εμπορικής πίστης και της επαγγελματικής υπόληψης του νομικού προσώπου, πρέπει στο δικόγραφο της αγωγής να αναφέρεται η επιχειρηματική και περιουσιακή κατάσταση του θιγόμενου, χωρίς την παρεμβολή της επιλήψιμης συμπεριφοράς και μετά την εκδήλωση αυτής, ώστε να προκύπτει διαφορά και να δικαιολογείται η αιτούμενη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (ΑΠ 1346/2000, ΕφΑθ 2666/2021, ΕφΑθ 698/2020, ΕφΑθ 6645/2019, ΜονΠρΠατρ 68/2021, ΜονΠρΠατρ 13/2021 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΕφΑθ 1211/2022, ΜονΕφΑθ 66/2022, ΜονΕφΠατρ 2575/2020 σε ΤΝΠ Qualex, Γεωργιάδης Απ. σε Γεωργιάδη/Σταθόπουλο, τ. IV, άρθρο 932, σελ. 817 αρ. 13, Γεωργιάδης Γ. σε ΣΕΑΚ, τ. I, άρθρο 932, σελ. 1903, αρ. 22, Πατεράκης Στ. Η χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, σελ. 292 επ.).

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων οργανισμός εκθέτει ότι είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων στο δικόγραφο μελών του, τα οποία είναι συνθέτες και στιχουργοί ή κληρονόμοι αυτών ως

πνευματικοί δημιουργοί, εκδότες/υποεκδότες μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχοι. Ότι τα μέλη του έχουν αναθέσει στον ενάγοντα τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και ότι στο πλαίσιο της εν λόγω δραστηριότητάς τους οι ως άνω του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευκτικά με έγγραφες συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ανανεούμενες τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης (παρουσίασης στο κοινό) των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιοδήποτε χώρο. Ότι με τον ίδιο προαναφερόμενο σκοπό διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής τους ιδιοκτησίας, ο ενάγων εκπροσωπεί και αλλοδαπούς δημιουργούς δυνάμει των αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής του συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, νομίμως καταρτισθεισών με ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής που διαχειρίζονται πνευματικά δικαιώματα των ίδιων ως άνω κατηγοριών, οι οποίες του παρέχουν τη σχετική πληρεξουσιότητα. Ότι ο ενάγων οργανισμός, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, χορηγεί άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερόμενους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο δημοσιευμένο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Ότι η εναγόμενη εταιρία έχει την ιδιοκτησία και την διαχείριση, εκμετάλλευση και την κατά νόμο ευθύνη της λειτουργίας της επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος – ψυχαγωγίας και ειδικότερα του κέντρου διασκέδασης υπό τον διακριτικό τίτλο [redacted] που λειτουργεί στη [redacted] επί της οδού [redacted] με εμβαδόν καταστήματος περίπου 150 τ.μ. Ότι στο πλαίσιο διαχείρισης της επιχείρησής της, εκτελεί, διά των νομίμων εκπροσώπων και υπαλλήλων της, συστηματικά και επί καθημερινής βάσης δημόσια μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος οργανισμού: α) με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey, κατά τους μήνες Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του 2020, Ιανουάριο και Φεβρουάριο του έτους 2021, Νοέμβριο και Δεκέμβριο του έτους 2021, Φεβρουάριο μέχρι Ιούλιο και από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του έτους 2022 και από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του έτους 2023 και β) με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, με disk jockey ή χωρίς) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (λ.χ. με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες

του μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.) κατά του μήνες Ιανουάριο μέχρι και Ιούλιο του έτους 2023. Ότι κατά το άνω συνολικό χρονικό διάστημα και συγκεκριμένα κατά τις λεπτομερώς αναφερόμενες στην υπό κρίση αγωγή ημερομηνίες, όπως διαπιστώθηκε από αρμόδιο υπάλληλο του ενάγοντος, η εναγόμενη πραγματοποίησε στην ως άνω επιχείρηση δημόσιες εκτελέσεις μουσικών έργων και τραγουδιών του μουσικού ρεπερτορίου που ο ενάγων οργανισμός διαχειρίζεται, προστατεύει και εκπροσωπεί, όπως αυτό αναφέρονται στην υπό κρίση αγωγή, και εκδόθηκαν τα αντίστοιχα απογραφικά - ενημερωτικά δελτία, τα οποία παραδόθηκαν στην εναγόμενη. Ότι ο ενάγων είχε απευθύνει προς την εναγομένη επιστολές προκειμένου να καταβληθεί η προσήκουσα αμοιβή για τη χρήση των μουσικών έργων τούρτα το ρεπερτορίου του ενάγοντος. Ότι η εναγομένη ουδέν κατέβαλε σε αντάλλαγμα της χρήσης αυτής, παρά ταύτα όμως συνεχίζει να εκτελεί το μουσικό ρεπερτόριο του ενάγοντος, χωρίς να έχει λάβει την άδεια των παραγωγών αυτών και μελών του ενάγοντος και χωρίς να έχει καταβάλει σε αυτούς την ελάχιστη εύλογη αμοιβή που προβλέπει ο νόμος βάσει του καταρτισθέντος από τον ανάγοντα αμοιολογίου. Ότι με βάση το ισχύον αμοιολόγιο του, η αμοιβή που δικαιούται να λάβει ο ενάγων για τα πνευματικά δικαιώματα από τη δημόσια εκτέλεση μουσικής του ρεπερτορίου του α) με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey, κατά τους μήνες Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του 2020, Ιανουάριο και Φεβρουάριο του έτους 2021, Νοέμβριο και Δεκέμβριο του έτους 2021, Φεβρουάριο μέχρι Ιούλιο και από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του έτους 2022 και από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο του έτους 2023 και β) με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, με disk jockey ή χωρίς) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (λ.χ. με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες του μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.) κατά του μήνες Ιανουάριο μέχρι και Ιούλιο του έτους 2023, από επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος του αυτού είδους (κέντρου διασκέδασης) και μεγέθους με το κατάστημα της εναγόμενης, ανέρχονται στα εξής ποσά: 1) για το έτος 2019, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο) (κατηγορία Α04-DJ), το ποσό των 132,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24%, 2) για το έτος 2020, για

δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο) (κατηγορία A04-DJ), το ποσό των 132,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24%, 3) για το έτος 2021, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες Νοέμβριο και Δεκέμβριο) (κατηγορία A04-DJ), το ποσό των 132,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24%, 4) για το έτος 2022, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες Φεβρουάριο μέχρι Ιούλιο και από Οκτώβριο μέχρι και Δεκέμβριο) (κατηγορία A04-DJ), το ποσό των 132,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24% και 5) για το έτος 2023: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, με disk jockey ή χωρίς) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες από Ιανουάριο μέχρι Ιούλιο) το ποσό των 276,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24% και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey και επιφάνεια καταστήματος 150 τ.μ. (εν προκειμένω για τους μήνες Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο) (κατηγορία A04-DJ), το ποσό των 132,00 € μηνιαίως, πλέον Φ.Π.Α. 24%. Ήτοι, ότι η συνολική αμοιβή που θα όφειλε να είχε καταβάλλει η εναγόμενη προς τον ενάγοντα, εάν είχε λάβει την κατά νόμο άδεια του τελευταίου, ανέρχεται συνολικά για τα άνω χρονικά διαστήματα στο ποσό των 5.505,60 €. Ότι η εν λόγω αμοιβή θα ληφθεί ως βάση υπολογισμού για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης του ενάγοντος από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης, την οποία προσδιορίζει στο διπλάσιο του ως άνω ποσού, ήτοι στο συνολικό ποσό των (5.505,60 € x 2 =) 11.011,20 €. Ότι λόγω της άνω αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της εναγομένης, ο ενάγων υπέστη επίσης ηθική βλάβη, επειδή προσβλήθηκε η πίστη, υπόληψη, φήμη και το κύρος του στις συναλλαγές. Με βάση το ιστορικό αυτό, ο ενάγων οργανισμός ζητά να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλλει το συνολικό ποσό των 14.731,20 €, ήτοι α) το ποσό των 11.011,20 € (συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α.) ως αποζημίωση για την παράνομη δημόσια εκτέλεση, χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος κατά τις ως άνω αναφερόμενες χρονικές περιόδους και β) το ποσό των 3.720,00 € (συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α.) ως χρηματική ικανοποίηση

λόγω της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη, άλλως επικουρικά να του καταβάλλει το ποσό των 5.505,60 € (συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α.), λόγω αδικαιολογήτου πλουτισμού, όλα δε τα ως άνω ποσά με τον νομιμο τόκο α) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2019 αποζημίωση από 01.01.2019, β) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2020 αποζημίωση από 01.01.2020, γ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2021 αποζημίωση από 01.01.2021, δ) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2022 αποζημίωση από 01.01.2022 και ε) για την αντιστοιχούσα στο έτος 2023 αποζημίωση από 01.01.2023, και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, άλλως άπαντα τα ανωτέρω κονδύλια με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή καθώς και να καταδικασθεί η εναγόμενη στη δικαστική του δαπάνη, ανερχόμενη σε 600,00 € πλέον Φ.Π.Α. 24% (με την έκδοση σχετικού τιμολογίου), κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην υπό κρίση αγωγή.

Με αυτό το περιεχόμενο και τα αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, η οποία επιδόθηκε εντός της νόμιμης προθεσμίας των τριάντα ημερών από την κατάθεση της (άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 43352015) στην εναγόμενη (βλ. την με αριθμό 3.740Ζ'/14.05.2024 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης,

..... παραδεκτά και αρμόδια καθ' ύλην και κατά τόπο εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία (άρθρα 7, 8, 9, 14, 22 και 226 επ. ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η υπό κρίση αγωγή είναι αρκούντως ορισμένη, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγόμενης, καθώς, κατά τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω στη μείζονα πρόταση της παρούσας, για την πληρότητα του υπό κρίση δικογράφου και την ενεργητική νομιμοποίηση του ενάγοντος οργανισμού, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των δημιουργών (ημεδαπών και αλλοδαπών), χωρίς την προηγούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή της αμοιβής, καθώς και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, με τους οποίους έχει συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, δίχως να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά, και άρα ο ενάγων οργανισμός νομιμοποιείται και μπορεί πάντα να ενεργεί, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό του και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζει κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τη συνδέει με τον καθένα από

τους δικαιούχους (ημεδαπούς ή αλλοδαπούς) (ΕφΘεσ 350/2021 σε ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕφΠατρ 477/2021 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρωτΘεσ 670/2023 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, για την ενεργητική νομιμοποίηση του ενάγοντος αρκεί η έγγραφη δήλωσή του (με την αγωγή) ότι του έχει εκχωρηθεί από τους δειγματοληπτικώς αναφερόμενους δημιουργούς και για τα δειγματοληπτικώς αναφερόμενα έργα η διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας τους, χωρίς μάλιστα να απαιτείται η διευκρίνιση αν τούτο έγινε με μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή με παροχή της οικείας πληρεξουσιότητας. Τα ίδια ισχύουν κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 55 παρ. 2, 3 του Ν. 2121/1993 και για τους αλλοδαπούς οργανισμούς, με τους οποίους ο ημεδαπός (οργανισμός συνάπτει συμβάσεις αμοιβαιότητας, κατ' άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993. Επιπλέον, η ένδικη αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη και ως προς το κονδύλιο της ηθικής βλάβης, διότι, σύμφωνα με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, δικαιούχοι χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης μπορεί να είναι και νομικά πρόσωπα, εφόσον προσβάλλονται παράνομα στην προσωπικότητά τους σε οποιοσδήποτε από τις εκφάνσεις αυτής, αρκεί να επικαλούνται ότι έχουν υποστεί συγκεκριμένη υλική ζημία και στη συγκεκριμένη περίπτωση ο ενάγων επικαλείται ότι έχει υποστεί προσβολή της φήμης, της πίστεως, του κύρους του, καθώς τυγχάνει εκδοχέας των αναφερόμενων στην αγωγή του δημιουργών και από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης, ήτοι τη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων μουσικών έργων χωρίς άδεια και χωρίς την καταβολή της ορισθείσας αμοιβής, υπέστη ζημία, αναγόμενη στο αιτηθέν ποσό. Περαιτέρω, η κρινόμενη αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13, 14, 15 παρ. 1, 23 παρ. 2-3, 32 παρ. 1 και 65 παρ. 1-2 του Ν. 2121/1993, 2 παρ. 1, 3, 6, 7, 12, 23 και 24 του Ν. 4481/2017, 297, 298, 299, 340, 345, 346, 914, 932 ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης, πλην της επικουρικής βάσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθόσον κατά το σκέλος αυτό η αγωγή θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία ερείδεται και η κύρια βάση της, ενώ η αγωγή από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, τόσο από ουσιαστική όσο και από δικονομική άποψη, έχει επιβοηθητικό ή επικουρικό χαρακτήρα και μπορεί να ασκηθεί, μόνο αν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από σύμβαση ή αδικοπραξία. Στην περίπτωση δε που η εκ του αδικαιολόγητου πλουτισμού αγωγή στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία θεμελιώνεται η αγωγή από σύμβαση ή αδικοπραξία, η

αγωγή είναι νομικά αβάσιμη γιατί, αφού υπάρχει σύμβαση ή αδικοπραξία, ο ενάγων δύναται να ασκήσει τις αξιώσεις του από αυτές και δεν μπορεί να προσφύγει στην επικουρική βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού (ΟΛΑΠ 22/2003 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης απορριπτό ως νομικά αβάσιμο είναι το αίτημα περί επιδίκασης του αναλογούντος Φ.Π.Α., συνολικού ύψους $[(95,04 \text{ €} \times 2) + (63,36 \text{ €} \times 2) + (63,36 \text{ €} \times 2) + (285,12 \text{ €} \times 2) + (558,72 \text{ €} \times 2) =]$ 2.131,20 €, το οποίο είναι απορριπτό ως μη νόμιμο, καθώς, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του Ν. 2859/2000 (Κώδικας ΦΠΑ) «Αντικείμενο του φόρου είναι: α) η Παράδοση αγαθών και η Παροχή υπηρεσιών, εφόσον πραγματοποιούνται από επαχθή αιτία στο εσωτερικό της χώρας από υποκείμενο στο φόρο που ενεργεί με αυτή την ιδιότητα», ενώ κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 8 του ίδιου Νόμου «Παροχή υπηρεσιών, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2, θεωρείται κάθε πράξη που δεν συνιστά παράδοση αγαθών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 έως 7. Η πράξη αυτή μπορεί να συνίσταται ιδίως σε: α) μεταβίβαση ή παραχώρηση της χρήσης ενός άυλου αγαθού ...». Εν προκειμένω, ο ενάγων δεν αιτείται αμοιβή για παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο παραχώρησης χρήσης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, που θα βασιζονταν σε σύμβαση μεταξύ αυτού και της εναγομένης, αν αυτή είχε αιτηθεί και της είχε χορηγηθεί η απαιτούμενη άδεια, αλλά αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη κατ' άρθρο 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, της οποίας το καταβαλλόμενο χρηματικό ποσό δεν υπόκειται σε Φ.Π.Α., κατά την έκδοση του σχετικού παραστατικού. Το γεγονός ότι, κατά το νόμο, τίθεται ως βάση υπολογισμού το ποσό της αποζημίωσης το διπλάσιο της νόμιμης ή συνήθους αμοιβής, ουδόλως επηρεάζει τον αποζημιωτικό χαρακτήρα του εν λόγω αιτούμενου με την υπό κρίση αγωγή ποσού, το οποίο μάλιστα ρητά ο νόμος χαρακτηρίζει ως αποζημίωση. Τα αυτά δε ισχύουν και ως προς το αίτημα για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ποσού 3.000,00 € πλέον Φ.Π.Α. (24%) 720,00 € και ως προς το παρεπόμενο αίτημα καταβολής δικαστικής δαπάνης ποσού 600,00 € πλέον Φ.Π.Α. (24%) 144,00 €, μετά την έκδοση του σχετικού τιμολογίου. Επομένως, η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι προσκομίζεται και το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το προσαγόμενο με κωδικό παραβόλου 712908272955 0317 0042 e-παραβόλο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων). Επίσης, για το παραδεκτό της συζήτησης της ένδικης αγωγής προσκομίζεται με τις προτάσεις

από την πληρεξούσια δικηγόρο του ενάγοντος το από 09.03.2024 ενημερωτικό έντυπο του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019 περί της δυνατότητας επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση, για την οποία έλαβε γνώση ο νόμιμος εκπρόσωπος του ενάγοντος, με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής του από τη δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (Α.Μ. Δ.Σ. Αθηνών). Επιπροσθέτως, από την επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας προκύπτει το εμπρόθεσμο (κατά τη διάταξη του άρθρου 237 ΚΠολΔ) της κατάθεσης των εκατέρωθεν προτάσεων των διαδίκων και η προσκόμιση, με επίκληση στις ένδικες προτάσεις αυτών, της από 02.09.2024 εξουσιοδότησης του Διευθυντή Δημόσιας Εκτέλεσης του ενάγοντος οργανισμού (σε συνδυασμό με την με αριθ. πρωτ. 2853114/14.12.2022 Ανακοίνωση του Γ.Ε.ΜΗ και το απόσπασμα των πρακτικών συνεδρίασης του Δ.Σ. του ενάγοντος της 14^{ης}.10.2022), καθώς και του από 30.09.2024 εξουσιοδότηση της εναγόμενης, με τα οποία δίδεται η πληρεξουσιότητα προς τους πληρεξούσιους τους δικηγόρους για τις διενεργηθείσες από αυτούς πράξεις της προδικασίας (άρθρα 96 παρ. 1, 104, 237 παρ. 1 ΚΠολΔ) και την παράστασή τους στο ακροατήριο.

Η εναγόμενη, με δήλωση, η οποία έγινε με της έγγραφες προτάσεις της, που κατατέθηκαν κατά τα προαναφερόμενα στην γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, αρνήθηκε την αγωγή, ισχυριζόμενη ότι ο ενάγων οργανισμός δεν νομιμοποιείται να ασκήσει την υπό κρίση αγωγή, καθώς δεν συνιστά τον μοναδικό Ο.Σ.Δ. που εκπροσωπεί τη συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, από τη στιγμή που παράλληλα με αυτόν λειτουργεί νόμιμα με άδεια του αρμόδιου Υπουργείου και έτερος Ο.Σ.Δ. με την επωνυμία «ΕΔΕΜ», που, όπως προκύπτει από το καταστατικό του, φέρεται να εκπροσωπεί την ίδια κατηγορία δικαιούχων, ο οποίος μάλιστα, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στις προτάσεις της διατάξεις και υπουργικές αποφάσεις, είναι ο δικαιούχος της συσταθείσας εταιρίας Ε.Υ.Ε.Δ., στην οποία δυνάμει της με αριθ. ΥΠΠΟΑ / ΓΔΔΥΗΔ / ΔΔΑΔ / ΤΔΥΕΦ262844 / 18408 / 13772 / 689 / 04.06.2028 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ανατέθηκε εκτάκτως για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών η διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων της «Α.Ε.Π.Ι.», καθώς η άδεια της τελευταίας ανακλήθηκε το έτος 2018 με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και η οποία είχε αναλάβει τη συλλογική διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων βάσει των διατάξεων του Ν. 2121/1993. Επί την ανωτέρω λεκτέα τα ακόλουθα: Τη συλλογική διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων είχε

αναλάβει, βάσει των διατάξεων του Ν. 2121/1993, ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «ΑΕΠΙ - Ελληνική Εταιρία προς Προστασίαν της Πνευματικής Ιδιοκτησίας Α.Ε.». Το 2003 άρχισε να δραστηριοποιείται στην ίδια αγορά και ο αιτών Οργανισμός (με την επωνυμία «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, Αστικός Συνεταιρισμός Περιορισμένης Ευθύνης»). Στη συνέχεια, το έτος 2018, με απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού ανακλήθηκε η άδεια της ανωτέρω ανώνυμης εταιρίας ΑΕΠΙ λόγω αδυναμίας αποτελεσματικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των δικαιούχων. Κατόπιν τούτου, με την με αριθ. ΥΠΠΟΑ / ΓΔΔΥΗΔ / ΔΔΑΔ / ΤΔΥΕΦ262844 / 18408 / 13772 / 689 / 04.06.2018 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού (Β' 2085)μ η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 51Α του Ν. 4481/2007, ανατέθηκε εκτάκτως και για χρονικό διάστημα δύο ετών η διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων της Α.Ε.Π.Ι. στον Ο.Π.Ι., και ειδικότερα στην ειδικώς προς τούτο συσταθείσα υπηρεσία του, την Ε.Υ.Ε.Δ. Επίσης, με την παράγραφο Ζ της απόφασης αυτής μεταβιβάστηκαν στον Ο.Π.Ι. τα χρηματικά ποσά που τηρούνταν στους χωριστούς ειδικούς λογαριασμούς της περ. α' της παραγράφου 2 του άρθρου 17 του Ν. 4481/2017 επ' ονόματι της Α.Ε.Π.Ι. και οι οποίοι έχουν χαρακτηριστεί ως λογαριασμοί δικαιούχων, για να τα αποδώσει ο Ο.Π.Ι. στους δικαιούχους. Για τον ίδιο σκοπό μεταβιβάστηκαν με την ίδια παράγραφο τυχόν αξιόγραφα και λοιποί άυλοι τίτλοι, οι οποίοι αφορούν σε δικαιώματα δικαιούχων και βρίσκονταν στη νομή και κατοχή της Α.Ε.Π.Ι. Επισημάνθηκε δε ότι κατά την εξόφληση των τίτλων αυτών αφαιρείται το ποσό της προμήθειας που ίσχυε κατά τον χρόνο ανάκλησης της άδειας της Α.Ε.Π.Ι., το οποίο καταβάλλεται σε αυτήν. Εν τω μεταξύ, συστάθηκε αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΡΓΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ». Στη συνέχεια, κατόπιν πρόσκλησης που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Ε.Υ.Ε.Δ., συνήλθαν στις 25.11.2019 ορισμένα μέλη της Ε.Υ.Ε.Δ. και αποφάσισαν ομοφώνως την επιλογή του προαναφερθέντος μη κερδοσκοπικού αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης «ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ» ως διαδόχου της δραστηριότητας της μεταβατικής Ε.Υ.Ε.Δ. οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. 8 του άρθρου 51Α του Ν. 4481/2007. Εν τω μεταξύ, χορηγήθηκε στην ΕΝΩΣΗ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΕΔΕΜ άδεια λειτουργίας για τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των δημιουργών μουσικών έργων (μουσικοσυνθετών και στιχουργών) και δικαιούχων μουσικών έργων. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι μετά την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της Α.Ε.Π.Ι. και προκειμένου να καλυφθεί το σχετικό κενό που δημιουργήθηκε στη συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων των δημιουργών μουσικών έργων ανατέθηκε, κατ' εξαίρεση και για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στην Ειδική Υπηρεσία του Ο.Π.Ι. η έκτακτη διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων της Α.Ε.Π.Ι., ώστε να συνεχιστεί η διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών και να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος στους δικαιούχους να αποφασίσουν σχετικά τη μελλοντική εκπροσώπηση τους, ήτοι εάν θα την αναθέσουν σε ήδη υφιστάμενο συλλογικό φορέα ή θα ιδρύσουν νέο. Με την απόφαση της 25.11.2019 της Γενικής Συνέλευσης των μελών της Ε.Υ.Ε.Δ. επελέγη η Ε.Δ.Ε.Μ. για να αναλάβει την εκπροσώπηση των δικαιούχων μετά την λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της Ε.Υ.Ε.Δ. Κατά τη σύμφωνη δε με το Σύνταγμα ερμηνεία της παρ. 8 του άρθρου 51Α του Ν. 4481/2017 η ανάθεση της εκπροσώπησης αυτής, που αποφασίστηκε από τη Γενική Συνέλευση των μελών της Ε.Υ.Ε.Δ., αφορά αποκλειστικά και μόνο στην εκκαθάριση των εκκρεμοτήτων που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα της έκτακτης διαχείρισης της Ε.Υ.Ε.Δ., ήτοι στην περάτωση της έκτακτης διαχείρισης της Ε.Υ.Ε.Δ. που δεν είχε ολοκληρωθεί και την εκκαθάριση του προϊόντος της προς το σκοπό της τελικής διανομής του στους δικαιούχους της Ε.Υ.Ε.Δ. Συνεπώς, η ανωτέρω απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των μελών της Ε.Υ.Ε.Δ. δεν συνεπάγεται την αυτοδίκαιη σύναψη συμβάσεων μεταξύ των δικαιούχων και της Ε.Δ.Ε.Μ., αλλά ο κάθε δικαιούχος θα συνάψει, μετά τη λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της Ε.Υ.Ε.Δ. και για τη διαχείριση των δικαιωμάτων του στο μέλλον, δηλαδή από τη σύναψη της σύμβασης αυτής και εφεξής, ατομική σύμβαση ανάθεσης είτε με την κατά τα ανωτέρω προκριθείσα από την Γενική Συνέλευση Ε.Δ.Ε.Μ., είτε με άλλον οργανισμό ελεύθερης επιλογής του. (βλ. ΣτΕ 1023/2022). Ως εκ τούτου, ο παραπάνω, ισχυρισμός της εναγομένης περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος κρίνεται απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθώς ο ενάγων συνιστά νόμιμα συνεστημένο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τα άρθρα 54 επ. του Ν. 2121/1993, η έγκριση και η λειτουργία του χορηγήθηκε με τη νόμιμα δημοσιευμένη στο ΦΕΚ Β 323/18.03.2003 με αριθ. 2170/2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού. Σύμφωνα με το καταστατικό του, σκοπό έχει τη διαχείριση

και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των πνευματικών δημιουργών, για την υλοποίηση του οποίου συνάπτει συμβάσεις εκχώρησης με Έλληνες πνευματικούς δημιουργούς και συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρίες πνευματικής ιδιοκτησίας, οι οποίες λειτουργούν στο εξωτερικό. Παράλληλα, στον ενάγοντα συνεταιρισμό έχει εκχωρηθεί από τα μέλη του, που είναι πνευματικοί δημιουργοί κάθε κατηγορίας (π.χ. συνθέτες, στιχουργοί κλπ) το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους υπάρχοντος και μέλλοντος να υπάρξει, μορφή της οποίας εκμετάλλευσης αποτελεί και η χορήγηση αδειών για δημόσια εκτέλεση αυτού είτε αυτή γίνεται ζωντανά είτε δια μηχανικών μέσων. Το δικαίωμα της παροχής αδειας για την εν λόγω μορφή εκμετάλλευσης έχει παραχωρηθεί από τους πνευματικούς δημιουργούς – μέλη της έναντι αμοιβής στον ενάγοντα Ο.Σ.Δ., ο οποίος νομιμοποιείται στην άσκηση αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 2^ο και 3 του Ν. 2121/1993, δεδομένου ότι ο κάθε δικαιούχος έχει δικαίωμα να συνάψει, μετά τη λήξη της έκτακτης και προσωρινής διαχείρισης της Ε.Υ.Ε.Δ. και για τη διαχείριση των δικαιωμάτων του στο μέλλον, δηλαδή από τη σύναψη σύμβασης και εφεξής, ατομική σύμβαση ανάθεσης είτε με την κατά τα ανωτέρω προκριθείσα από την Γενική Συνέλευση Ε.Δ.Ε.Μ., είτε με άλλον οργανισμό ελεύθερης επιλογής του. Να σημειωθεί εν προκειμένω ότι ο ενάγων ορθά ασκεί την υπό κρίση αγωγή στα πλαίσια διεκδίκησης της οφειλόμενης αποζημίωσης εκ μέρους της εναγομένης κατ' άρθρο 65 του Ν. 2121/1993, επικαλούμενος το τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 εδ. α του Ν. 4481/2017, καθώς η αξίωση αυτή δεν υπάγεται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση από κοινού με έτερους Ο.Σ.Δ. (εν προκειμένω την Ε.Δ.Ε.Μ.), όπως προβλέπεται από έτερες περιπτώσεις του Ν. 2121/1993 (π.χ. άρθρο 49 παρ. 1, που αναφέρεται σε δικαίωμα εύλογης αμοιβής σε περιπτώσεις δημόσιας εκτέλεσης ερμηνειών και της μετάδοσής τους στο κοινό ραδιοτηλεοπτικά και άρθρο 54 παρ. 2, που αναφέρεται σε μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων μέσω καλωδίων ή άλλων υλικών αγωγών), δεδομένου ότι από τη διατύπωση του άρθρου 7 παρ. 1 Ν. 4481/2017 συνάγεται ότι εφόσον υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, όπως εν προκειμένω, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993, αλλά η εν λόγω διάκριση αφορά στην περίπτωση κατά την οποία

ασκούνται δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, όπερ εν προκειμένω δεν συμβαίνει, καθόσον για τις αξιώσεις του άρθρου 65 Ν. 2121/1993 δεν προβλέπεται υποχρεωτική συλλογική διαχείριση.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν από τον ενάγοντα μαζί με την προσθήκη επί των προτάσεων του (εκτυπώσεις shazam, φωτογραφίες, συμβάσεις αμοιβαιότητας κλπ), διότι από την παραδεκτή επισκόπηση του περιεχομένου τους προκύπτει ότι αυτά χρησιμεύουν αποκλειστικά προς απόδειξη των ισχυρισμών της υπό κρίση αγωγής του, ήτοι γεγονότων τα οποία ήταν γνωστά πριν την κατάθεση των εγγραφων προτάσεων του, όπως προκύπτει από την επισκόπηση τους, ενώ δεν αναφέρεται και ο ισχυρισμός για την απόδειξη του οποίου έγινε επίκληση και προσαγωγή τους και έπρεπε συνεπώς να προσκομισθούν εντός της προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων και όχι εντός της προθεσμίας προς κατάθεση προσθήκης, εντός της οποίας επιτρέπεται η προσκομιδή αποδεικτικών μέσων μόνο προς αντίκρουση αυτοτελών ισχυρισμών που προτάθηκαν από τον αντίδικο και όχι πραγματικών περιστατικών (ως πραγματικοί αυτοτελείς ισχυρισμοί νοούνται αυτοί που τείνουν στη θεμελίωση ή παρακώλυση του ασκούμενου με την αγωγή, ένσταση ή αντένσταση, ουσιαστικού ή δικονομικού δικαιώματος, ορ. ΑΠ 127/2016 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), την με αριθμ. πρωτ. ΔΣΘ_ΕΒ_0010528_2024/10.09.2024 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα [redacted] η οποία δόθηκε ενώπιον της δικηγόρου Θεσσαλονίκης [redacted] μετά από νόμιμη και εμπρόθεσμη κλήτευση της εναγομένης (βλ. τη με αριθ. 3.740Ζ'/14.05.2024 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, [redacted] στην οποία περιέχεται εξώδικη γνωστοποίηση σε ένορκη βεβαίωση), την οποία προσκομίζει ο ενάγων, από τις ομολογίες που συνάγονται από το σύνολο των ισχυρισμών των διαδίκων (άρθρα 261 εδ. β' και 352 του ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη (ΚΠολΔ 336) και από όλη εν γένει την διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα ουσιαστικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι νόμιμα συνεστημένος αντιπροσωπευτικός συλλογικής διαχείρισης, με αποκλειστικό σκοπό τη συλλογική διαχείριση και προστασία των

πνευματικών δικαιωμάτων των μελών του, τα οποία είναι δημιουργοί, και δη συνθέτες, στιχουργοί, εκδότες / υποεκδότες μουσικών έργων και κληρονόμοι των ανωτέρω δημιουργών. Τα εν λόγω μέλη έχουν αναθέσει στον ενάγοντα τη διαχείριση και προστασία της εκμετάλλευσης των πνευματικών τους έργων και του έχουν μεταβιβάσει καταπιστευτικά με έγγραφες συμβάσεις τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τους σε όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους ή στα έργα που αυτό έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων με οποιαδήποτε μορφή και σε οποιοδήποτε χώρο. Ειδικότερα, του έχει ανατεθεί να καταρτίζει συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζει στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττει την αμοιβή και να κατανέμει μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά. Περαιτέρω, ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς τον σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του συνόλου των οπτικοακουστικών έργων των μελών τους, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα παρουσίασης των έργων αυτών στο κοινό. Ο ενάγων, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και έχει νομίμως γνωστοποιηθεί στο κοινό. Συνεπώς, ο ενάγων οργανισμός νομιμοποιείται στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν. 4481/2017. Η εναγόμενη έχει την ιδιοκτησία και την διαχείριση, εκμετάλλευση και κατά νόμο ευθύνη λειτουργίας μιας επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος – ψυχαγωγίας και ειδικότερα του κέντρου διασκέδασης υπό τον διακριτικό τίτλο

που λειτουργεί στη επί της οδού με εμβαδόν καταστήματος περίπου 150 τ.μ. Κατά το χρονικό διάστημα 2019 – 2023 η εναγόμενη, διά των νομίμων εκπροσώπων και υπαλλήλων της, έκανε χρήση συστηματικά και επί καθημερινής βάσης δημόσια μουσικά έργα του μουσικού

ρεπερτορίου του ενάγοντος οργανισμού, χωρίς να έχει την εκ του νόμου προβλεπόμενη έγγραφη άδεια του τελευταίου για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών οργάνων, προσφέροντας μουσική στους πελάτες της δημόσια στο ανωτέρω κατάστημα α) με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04 – DJ) και β) με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών, μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, με disk jockey ή χωρίς) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (λ.χ. με μηχανικά μέσα το πρωί και με ζωντανή μουσική το βράδυ, κάποιες ημέρες ή ώρες του μήνα με ζωντανή μουσική και κάποιες άλλες με μηχανικά μέσα κ.ο.κ.) (κατηγορία A05 – ZM+DJ), καθιστώντας με αυτόν τον τρόπο προσιτό στο κοινό το προστατευόμενο από τον ενάγοντα ρεπερτόριο. Ο ενάγων, στο πλαίσιο της διαχείρισης και προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, ενημέρωσε την εναγόμενη σχετικά με την άδεια που απαιτείται αυτή να λάβει για τη νόμιμη χρήση του εκπροσωπούμενου από αυτόν μουσικού ρεπερτορίου και την καταβολή της σχετικής αμοιβής, μέσω του απεσταλμένου στην επιχείρησή της εξουσιοδοτημένου συνεργάτη του. Ειδικότερα, ο εν λόγω συνεργάτης, επισκέφτηκε την επιχείρηση της εναγομένης στις 21.12.2022 και 06.12.2023 και αφού διαπίστωσε τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, την ενημέρωσε για τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις της, παραδίδοντάς της τα με αριθ. 14242/21.12.2022 και 80727/06.12.2023 ενημερωτικά – απογραφικά δελτία. Δεδομένου ότι η εναγόμενη δεν αιτήθηκε της σχετικής άδειας, ο υπάλληλος του ενάγοντος και μάρτυρας απόδειξης, μετέβη, κατόπιν εντολής που έλαβε, στο κατάστημά της προκειμένου να προβεί σε δειγματοληπτική καταγραφή του μουσικού της προγράμματος, δηλαδή της διαχεόμενης – χρησιμοποιούμενης μουσικής προς ακρόαση και ψυχαγωγία του κοινού. Κατά τη διενέργεια του δειγματοληπτικού ελέγχου, που πραγματοποίησε ο προαναφερόμενος υπάλληλος στις 02.12.2023, ημέρα Σάββατο, μεταξύ των ωρών 23:24 και 00:10 π.μ. διαπιστώθηκε η άνευ αδείας του ενάγοντος δημόσια εκτέλεση από την εναγόμενη, των κατωτέρω δειγματοληπτικά αναφερομένων μουσικών έργων, που ο ενάγων δηλώνει εγγράφως, βάσει του άρθρου 7 παρ. 1 και 2 του ν. 4481/2017 ότι του έχουν εκχωρήσει την προστασία και διαχείριση δυνάμει συμβάσεων οι πνευματικοί τους δημιουργοί, ήτοι: 1) You know I'm no good των δημιουργών Winehouse Amy Jade, 2) Let the music play των δημιουργών White Barry, 3) Remember των δημιουργών Dimopoulos Panagiotis, 4) Remember των δημιουργών Andy Nicolas,

5) Remember των δημιουργών Bodney Edwin Anthony, 6) Remember των δημιουργών Pade, 7) Yes Boss των δημιουργών Hess Mikkel, 8) Just be good to me των δημιουργών Harris James Samuel III, 9) Just be good to me των δημιουργών Lewis Terry Steven, 10) Nuthin but a 'G' thang των δημιουργών Knight Frederick, 11) Nuthin but a 'G' thang των δημιουργών Haywood Leon και 12) Nuthin but a 'G' thang των δημιουργών Broadus Cordozar Calvin. Η διενέργεια των ως άνω δειγματοληπτικών ελέγχων αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 01.12.2023 απόδειξης ταμειακής μηχανής που εξέδωσε η εναγομένη διαρκούντος του ελέγχου, καθώς και από την ένορκη βεβαίωση του διενεργούντος τον έλεγχο υπαλλήλου [redacted] ο οποίος βεβαιώνει ότι η εναγόμενη προέβη σε δημόσια εκτέλεση των ανωτέρω μουσικών έργων χωρίς την απαιτούμενη άδεια, καθώς σύμφωνα με την κατάθεσή του ο τελευταίος κατέγραψε ενδεικτικά μέρος του μουσικού ρεπερτορίου του οποίου έκανε χρήση η εναγόμενη, το οποίο εν συνεχεία ελέγχθηκε εάν ανήκει στο εκπροσωπούμενο και προστατευόμενο από τον ενάγοντα ρεπερτόριο και προέκυψε η άνευ αδείας χρήση των ως άνω προστατευόμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων. Περαιτέρω ο ενάγων οργανισμός απηύθυνε στην εναγόμενη τις από 27.12.2023, 24.01.2024, 30.01.2024 και 23.02.2024 επιστολές οφειλής, συνταχθείσες από το τμήμα δημόσιας εκτέλεσης του ενάγοντος, στις οποίες η τελευταία ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενό τους αποστέλλοντας κάποια εξώδικη επιστολή διαμαρτυρίας. Εν προκειμένω η εναγόμενη δεν ανταπέδωσε την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο 7 παρ. 1 Ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας, τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη των αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών που εκπροσωπεί, ενώ δεν αμφισβήτησε ρητά ότι κάποιο από τα έργα, που περιέχονται στη δήλωση της παραγράφου 1, δεν ανήκει στα εκπροσωπούμενα από αυτόν έργα. Επιπλέον, η εναγόμενη καίτοι ισχυρίσθηκε ότι κατά τα επίδικα έτη έκανε χρήση μουσικού ρεπερτορίου, που προστατεύεται από τον έτερο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων με την επωνυμία «Ε.Δ.Ε.Μ.», ουδόλως απέδειξε τον ισχυρισμό της, ενώ ουδόλως προσκόμισε αποδείξεις πληρωμών για κανένα από τα επίδικα έτη. Ως εκ τούτου η

εναγόμενη δεν ανταπέδειξε ότι έκανε χρήση έτερου μουσικού ρεπερτορίου, που δεν προστατεύεται από τον ενάγοντα. Επομένως, η εναγόμενη, από το έτος 2019 έως και τη συζήτηση της παρούσας αγωγής, προέβαινε σε δημόσια εκτέλεση ξένου ρεπερτορίου άνευ αδείας και καταβολής αμοιβής η οποία υπολογίζεται σε εφάπαξ μηνιαίο ποσό διότι η εφαρμογή του κανόνα, ήτοι η ποσοστιαία αμοιβή, σε επιχειρήσεις όπως αυτή της εναγομένης, είναι πρακτικά αδύνατο να εφαρμοσθεί (άρθρο 32 του Ν. 2121/1993). Η ανωτέρω ενέργεια της εναγομένης αποτελεί προσβολή του απόλυτου και αποκλειστικού δικαιώματος της εκμετάλλευσης του έργου των δημιουργών και συνιστά πράξη παράνομη που οφείλεται σε υπαιτιότητα της, καθόσον δεν ζήτησε να λάβει την απαιτούμενη άδεια, αλλά και στη συνέχεια όταν της ζητήθηκε από τον ενάγοντα οργανισμό η οφειλόμενη αμοιβή αρνήθηκε να την καταβάλει, επιπλέον δε, γνώριζε ότι το ρεπερτόριο που χρησιμοποιεί προστατεύεται από τον τελευταίο, καθώς ο ενάγων οργανισμός την είχε ενημερώσει κατ' επανάληψη για την υποχρέωση λήψης άδειας και καταβολής αμοιβής για τη χρήση του προστατευόμενου από τον ίδιο μουσικού ρεπερτορίου, ενώ ουδόλως αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη αιτιολογημένα δεν προέβη στα παραπάνω λόγω ανασφάλειας σχετικά με τον φορέα στον οποίο πρέπει να καταβάλει αμοιβή, ισχυριζόμενη ότι πέραν του ενάγοντος υφίσταται και έτερος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για την ίδια κατηγορία δικαιούχων με την επωνυμία «ΕΔΕΜ», καθώς εάν επιθυμούσε θα μπορούσε να πληροφορηθεί από τον ενάγοντα ποια έργα εκπροσωπεί και τις συμβάσεις αμοιβαιότητας που έχει συνάψει με αλλοδαπούς οργανισμούς, ώστε να μην προβαίνει σε χρήση αυτών. Αντιθέτως, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη δεν έχει λάβει άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικής και δεν έχει καταβάλει αμοιβή σε κανέναν από τους ως άνω δύο οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων και προβαίνει άνευ αδείας στην χρήση του ως άνω προστατευόμενου ρεπερτορίου. Συνεπώς η εναγόμενη έχει έναντι του ενάγοντος υποχρέωση αποζημίωσης (άρθρο 65 παρ. 2 του Ν. 2121/1993), η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης από ομοειδείς με αυτήν της εναγομένης επιχειρήσεις. Η επιχείρηση της εναγομένης έχει εμβαδόν περίπου 150 τ.μ. και για επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος – ψυχαγωγίας που προβαίνουν σε δημόσια εκτέλεση μουσικής, το καταρτισθέν και δημοσιοποιηθέν αμοιβολόγιο του ενάγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του Ν. 4481/2017, για καταστήματα επιφάνειας 101 – 200 τ.μ., ορίζει το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων για

δημόσια εκτέλεση μουσικής μόνο με χρήση Disc Jockey (φυσικό πρόσωπο) (κατηγορία A04 – DJ) στο καθαρό ποσό των 132,00 € μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α., ενώ με μικτή χρήση μουσικής (ζωντανή μουσική ή/και με Disc Jockey) (κατηγορία A05 ZM – DJ) στο καθαρό ποσό των 276,00 € μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α. Η εναγόμενη, με την ανωτέρω συμπεριφορά της, επωφελείται ως προς την επιχειρηματική της δραστηριότητα από τις παροχές αυτές προς τους πελάτες της, που συνίστανται στη δημόσια εκτέλεση των προστατευόμενων και εκπροσωπούμενων από τον ενάγοντα μουσικών έργων, αποστερώντας, παράλληλα, σκοπίμως, από τα μέλη του, κατά παράβαση των διατάξεων των Ν. 2121/1993 και 4481/2017, τα ποσά της αμοιβής/πνευματικά δικαιώματά τους. Δεδομένης, συνεπώς, της εκ προθέσεως προσβολής, από μέρους της εναγομένης, της πνευματικής ιδιοκτησίας των εκπροσωπούμενων δημιουργών, η οποία προκάλεσε στον ενάγοντα περιουσιακή ζημία, τελούσα σε προφανή αιτιώδη συνάφεια προς την ως άνω αδικοπρακτική συμπεριφορά, αυτή, υποχρεούται σε αποζημίωση του ενάγοντος, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της προβλεπόμενης αμοιβής, ήτοι αυτής που όφειλε να καταβάλλει ως πνευματικά δικαιώματα εάν ελάμβανε την άδεια για τη χρήση και εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος. Επομένως, η εναγόμενη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα ως αποζημίωση τα παρακάτω ποσά: 1) για το έτος 2019, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04-DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 18.10.2019 έως 31.12.2019 το ποσό των 132,00 € μηνιαίως x 3 μήνες = 396,00 € x 2 = 792,00 €, 2) για το έτος 2020, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04-DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 28.02.2020 το ποσό των 132,00 € x 2 μήνες = 264,00 € x 2 = 528,00 €, 3) για το έτος 2021, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04-DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 19.11.2021 έως 31.12.2021 το ποσό των 132,00 € x 2 μήνες = 264,00 € x 2 = 528,00 €, 4) για το έτος 2022, για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04-DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 19.02.2022 έως 31.07.2022 και 01.10.2022 έως 31.12.2022, το ποσό των 132,00 € x 9 μήνες = 1.188,00€ x 2 = 2.376,00 € και 5) για το έτος 2023: α) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με ζωντανή μουσική, είτε μικτά με ζωντανή μουσική και με μηχανικά μέσα (χρήση σύγχρονων τεχνολογικών,

μηχανικών και οπτικοακουστικών μέσων, με disk jockey ή χωρίς) κατά την ελεύθερη κρίση και συνήθη λειτουργία του καταστήματος (κατηγορία A05 – ZM/DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 01.01.2023 έως 31.07.2023 το ποσό των 276,00 € x 7 μήνες = 1.932,00 € x 2 = 3.864,00 € και β) για δημόσια εκτέλεση μουσικής με χρήση φυσικού προσώπου – Disk Jockey (κατηγορία A04-DJ), και ειδικότερα για το χρονικό διάστημα από 01.10.2023 έως 31.12.2023 το ποσό των 132,00 € x 3 μήνες = 396,00 € x 2 = 792,00 €. Ως εκ τούτου, η εναγόμενη υποχρεούται να καταβάλλει ως αποζημίωση στον ενάγοντα εξαιτίας της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς της, το συνολικό ποσό των (792,00 + 528,00 + 528,00 + 2.376,00 + 3.864,00 + 792,00 =) 8.800,00 €. Επισημαίνεται ότι τα ανωτέρω γενόμενα δεκτά αποδείχθηκαν από την ένορκη βεβαίωση του διενεργούντος τον έλεγχο υπαλλήλου ο οποίος ο οποίος βεβαιώνει ότι η εναγόμενη προέβη σε δημόσια εκτέλεση των ανωτέρω μουσικών έργων χωρίς την απαιτούμενη άδεια κατά τις ανωτέρω διακρίσεις, η κατάθεση του οποίου ουδόλως αποκρούεται από άλλα αποδεικτικά μέσα. Εξάλλου, ο ενάγων, ο οποίος ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας έννομων αγαθών, μπορεί να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη, αφού από την ανωτέρω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης (εκμετάλλευση και συγκεκριμένα δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια) υπέστη προσβολή και μείωση της φήμης, της πίστωσης, του κύρους και της υπολήψεως του έναντι των εκπροσωπούμενων από αυτόν και συμβληθέντων μαζί του πνευματικών δημιουργών και αντίστοιχων αλλοδαπών φορέων, ως οργανισμός διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας, για την ικανοποίηση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί το ποσό των 500,00 €, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο, λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών υπό τις οποίες τελέσθηκε η ως άνω αδικοπραξία, της φύσεως του έννομου αγαθού που προσβλήθηκε και του ύψους της ζημίας, του βαθμού υπαιτιότητας της εναγομένης και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και στην ουσία της και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των (8.800,00 € + 500,00 € =) 9.300,00 €, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Σχετικά με το αίτημα για την κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το Δικαστήριο κρίνει ότι θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό, για το ποσό των 4.500,00 €, διότι πρόκειται για απαίτηση από πνευματικά δικαιώματα

και αποζημίωση από άδικη πράξη (άρθρο 908 παρ. 1 εδ. γ και δ ΚΠολΔ) και κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, καθώς η επιβράδυνση της εκτέλεσης είναι δυνατό να επιφέρει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, ενόψει και του γεγονότος ότι πολλοί από τους εκπροσωπούμενους δικαιούχους αποβλέπουν στα έσοδα αυτά για τη συντήρησή τους. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, λόγω της εν μέρει ήττας της (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), δηλαδή αυτά της σύνταξης της αγωγής και της σύνταξης, κατάθεσης προτάσεων και παράστασης της δικηγόρου του ενάγοντος (βλ. το με αριθ. Β29217/23.04.2024 γραμμάτιο του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου αξίας αναφοράς 89,00 € πλέον Φ.Π.Α. 24%, και το με αριθ. Β34938/26.09.2024 γραμμάτιο του Δικηγορικού Συλλόγου Βόλου αξίας αναφοράς 268,00 € πλέον Φ.Π.Α. 24%, και συνολικό ποσό συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 442,68 €), της αμοιβής που κατέβαλε στον δικαστικό επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης για την επίδοση της αγωγής (ποσού 43,40 €, συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α.) και της δαπάνης για το παράβολο του αναλογούντος δικαστικού ενσήμου (161,92 €), απορριπτομένου του αιτήματος περί συνυπολογισμού της αμοιβής δικηγόρου για ένορκη βεβαίωση, καθώς δεν προσκομίζεται το σχετικό παραστατικό, σύμφωνα με το αίτημα του ενάγοντος (176, 190, 191 ΚΠολΔ), που περιλαμβάνεται στις κατατεθείσες προτάσεις του (ΕφΘεσ2000/2017 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλλει στον ενάγοντα το ποσό των εννέα χιλιάδων τριακοσίων ευρώ (9.300,00 €), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση αυτή εν μέρει προσωρινά εκτελεστή ως προς την πιο πάνω καταψηφιστική της διάταξη για το ποσό των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (4.500,00 €), μετά των αναλογούντων σε αυτό τόκων.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της εναγομένης μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο συνολικό ποσό των πεντακοσίων ευρώ (500,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΗΚΕ και **ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ** στην [] στις 22 Οκτωβρίου 2025, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ